

Arrest

nr. 166 534 van 26 april 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 24 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 maart 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. DESGAIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 29 december 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op 20 maart 2014 onontvankelijk verklaard. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 29.12.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. De standaard medisch getuigschriften dd. 26.05.2011, 14.06.2011 en 15.11.2011 vertonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. De medische informatie onder punt D van het SMG heeft enkel betrekking op eventuele gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet; deze informatie wordt door onze diensten niet beschouwd als een graad van ernst van de ziekte aangezien deze gegevens louter speculatief zijn en geen betrekking hebben op de actuele gezondheidssituatie van de aanvrager (Arrest 76 224 RW dd. 29 februari 2012).

Op het standaard medisch getuigschrift d.d. 14.06.2011 wordt verwezen naar een attest in bijlage. Echter, dit medische attest vertoont evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Er kan dan ook geen rekening gehouden worden met de aanvullingen d.d. 04.09.2012, 04.02.2013, 04.03.2013, 25.03.2013, 24.06.2013, 12.09.2013 en 15.11.2013. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve wijst de Raad erop dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het aan de verzoekende partij toe daarover een standpunt in te nemen en het actuele karakter van haar belang aan te tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

2.3. Ter terechtzitting wordt het niet betwist dat verzoeker op 13 juni 2014 een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden indiende op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat deze aanvraag op 25 maart 2015 onontvankelijk werd verklaard op grond van de niet-ontvankelijkheidsgrond voorzien in § 3, 4° van deze wetsbepaling, oftewel op grond van een advies van een arts-adviseur dat kennelijk geen aandoening voorligt in de zin van § 1, eerste lid van

deze wetsbepaling. Hij opteerde er aldus voor om zijn gezondheidstoestand opnieuw voor te leggen aan het bestuur, zonder eerst het beroep ingesteld bij de Raad af te wachten. Verzoeker gaf in zijn aanvraag van 13 juni 2014 aan “nog steeds” te lijden aan de psychische gezondheidsproblematiek zoals hij deze reeds inriep in de thans voorliggende verblijfsaanvraag.

De Raad stelt vast dat niet blijkt welk belang verzoeker nog heeft bij de behandeling van het thans voorliggende beroep. De nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen, waarvan kan worden verondersteld dat deze de actuele gezondheidssituatie van verzoeker het beste weerspiegelt, werd immers niet langer onontvankelijk verklaard op een louter formele grond, doch er werd ditmaal wel degelijk overgegaan tot een inhoudelijke, medische beoordeling van de medische problematiek door een arts-adviseur waarbij een toetsing plaatsvond aan de toepassingsgevallen van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet en dit gelet op de op dat ogenblik meest recente medische gegevens. Er blijkt niet dat het discussiepunt dat in casu centraal staat – met name de vraag of op 20 maart 2014 een standaard medisch getuigschrift voorlag bij het bestuur met vermelding van de graad van ernst van de ziekte – thans nog aan de orde is of enige relevantie heeft, nu in het kader van een latere aanvraag op basis van verzoekers gezondheidsproblematiek wel werd aanvaard dat een standaard medisch getuigschrift met vermelding van de graad van ernst van de aandoening voorlag en werd overgegaan tot een inhoudelijke, medische beoordeling door een arts-adviseur. De Raad benadrukt dat wanneer eenzelfde gezondheidsproblematiek ten grondslag ligt aan de beide aanvragen verweerder bij een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing enkel kan vaststellen dat intussen, zoals beoogd door verzoeker, de voorgelegde medische problemen reeds inhoudelijk werden beoordeeld door een arts-adviseur en reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een nieuwe beslissing. De Raad kan in dit verband ook enkel vaststellen dat verzoeker niet aangeeft dat aan de thans voorliggende verblijfsaanvraag enig gezondheidsprobleem ten grondslag lag dat nog actueel is en dat niet het voorwerp uitmaakt van de later ingediende aanvraag van 13 juni 2014. De Raad stelt vast dat verzoeker, door zich te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter, geen concrete argumenten naar voor brengt om aan te tonen dat hij wel nog een actueel belang behoudt bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

Het beroep is, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang, dan ook onontvankelijk.

3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS